

Hvad er sandhed? – Nummer to

Forsegl ikke denne Bogs Profetis Ord

Jeff Pippenger

2023-09-05

Det er blevet påvist, at historien fra 11. august 1840 til 22. oktober 1844 er den historie, som fremstilles ved de syv tordener, der var besejlet indtil lige før nådetidens afslutning. I denne artikel vil jeg begynde med at gennemgå noget af det, vi har identificeret om symbolikken ved de syv tordener. Vi benytter historiske linjer på historiske linjer til at fremlægge disse sandheder. Der er fire profetiske vejmærker fra 11. august 1840 til og med 22. oktober 1844: bemyndigelsen af den første engels budskab, den første skuffelse, Midnatsråbet og den store skuffelse.

11. august 1840 blev forudbilledliggjort ved Moses ved den brændende tornebusk. Den første skuffelse i foråret 1844 blev forudbilledliggjort ved Moses' hustru, Zippora, da hun sorgfuldt og frygtsomt omskar deres søn. Midnatsråbet, som begyndte ved lejrmødet i Exeter fra den 12.–17. august, blev forudbilledliggjort ved Moses' ankomst til Egypten og hans første advarsel om de egyptiske førstefødtes død. Den store skuffelse den 22. oktober 1844 blev forudbilledliggjort ved hebræerne ved Det Røde Hav.

På kong Davids tid blev den 11. august 1840 forbilledliggjort ved, at filistrene førte Guds ark tilbage. Den første skuffelse i foråret 1844 blev forbilledliggjort ved, at Uzza rørte ved Guds ark. Midnatsråbet, som begyndte ved lejrmødet i Exeter den 12.–17. august, blev forbilledliggjort ved, at David bragte arken ind i Jerusalem. Den store skuffelse den 22. oktober 1844 blev forbilledliggjort ved Davids hustru Mikal, idet hun foragtede David, fordi han drog ind i Jerusalem med arken.

11. august 1840 blev forbilledliggjort ved Kristi dåb. Den første skuffelse i foråret 1844 blev forbilledliggjort ved skuffelsen over Lazarus' død. Midnatsråbet, som begyndte ved lejrmødet i Exeter den 12.–17. august, blev forbilledliggjort ved Kristi triumferende indtog i Jerusalem. Den store skuffelse den 22. oktober 1844 blev forbilledliggjort ved skuffelsen ved korset.

Vi har påpeget, at disse fire waymarks kun repræsenterer et delvist afsnit af den fuldstændige struktur i enhver reformatorisk bevægelse. Vi identificerer de fire waymarks som vidner om den historie, der begyndte den 11. september 2001. Et af de profetiske kendetegn ved hver af de fire linjer er, at waymarks i hver linje har det samme tema.

For Moses vedrørte alle fire vejmærker Guds værk med at indgå en pagt med et udvalgt folk i opfyldelse af Abrahams profeti. I kong Davids reformlinje var alle fire vejmærker knyttet til Guds ark. I Kristi linje var alle fire vejmærker knyttet til død og opstandelse.

11. august 1840 var en bekræftelse på dag-for-år-princippet. Den første skuffelse i foråret 1844 blev forårsaget af en fejlslagen anvendelse af dag-for-år-princippet. Samuel Snøvs budskab om Midnatsråbet var korrektionen og en fuldkommengørelse af den fejlslagne anvendelse af

dag-for-år-princippet. Det korrigerede budskab var baseret på dag-for-år-princippet og blev opfyldt den 22. oktober 1844. Alle fire vejmærker identificerer dag-for-år-princippet.

Søster White fortæller os, at de syv tordener repræsenterer de begivenheder, der fandt sted under den første og den anden engels budskaber; men hun lærer, at de syv tordener også repræsenterer „fremtidige begivenheder, som vil blive åbenbaret i deres orden“. De syv tordener repræsenterer fire profetiske begivenheder, som begyndte den 11. august 1840 og endte den 22. oktober 1844, og disse fire vejmærker vil blive gentaget i vor historie i den samme orden.

11. september 2001 blev forudbilledliggjort af 11. august 1840, og begge disse datoer er forbundet med islam og knytter således adventismens begyndelse sammen med adventismens afslutning. Både 11. august 1840 og 11. september 2001 var en bekræftelse på den primære profetiske regel i deres respektive historiske perioder.

Den 11. september 2001 steg englen i Åbenbaringen atten ned, og den 11. august 1840 steg englen i Åbenbaringen ti ned. Future for Americas første skuffelse var en mislykket forudsigelse vedrørende islam den 18. juli 2020. Det budskab, som bliver opladt, således som Midnatsråbet blev det i Exeter i sommeren 1844, er en korrektion af den mislykkede forudsigelse, som tidligere var blevet givet. For milleritterne vedrørte korrektionen den tidligere fejlslagne anvendelse af dag-for-år-princippet, som udpegede 1843 som tiden for Herrens genkomst. I dag må den korrektion, som er fremstillet ved milleritternes Midnatsråbsbudskab, være et vejmærke, der repræsenterer islam, ligesom de to foregående vejmærker var det. Den korrektion, som var forbilledliggjort ved Samuel Snows arbejde, bestod ikke i at se bort fra den tidligere mislykkede forudsigelse, men i at finjustere den forudsigelse, som tidligere havde slået fejl.

De skuffede så ud fra Skrifterne, at de befandt sig i ventetiden, og at de tålmodigt måtte afvente synets opfyldelse. Det samme bevismateriale, som havde fået dem til at se frem til deres Herre i 1843, fik dem til at forvente Ham i 1844.” Early Writings, 247.

I dag vil det budskab, som er forudbilledliggjort ved det budskab, der udgik fra Exeter-lejrmødet, være en fuldkommengørelse af den tidligere mislykkede forudsigelse. Den store skuffelse i Milleritternes historie repræsenterer en stor skuffelse, som finder sted ved søndagsloven, men den vil være i sammenhæng med en forudsigelse om islam. Samuel Snows budskab var en identificering af den nøjagtige dato. Det var den rette dato, men den forkerte begivenhed. Det budskab i dag, som repræsenteres ved Snows budskab, vil være et budskab om islam, som er fuldkommengørelsen af det budskab, der slog fejl ved den første skuffelse den 18. juli 2020.

Der er nu ingen tider eller datoer involveret, for siden den 22. oktober 1844 skal tidsfastsættelse ikke længere være en del af Guds profetiske budskab.

„Herren har vist mig, at den tredje engels budskab må gå frem og forkyndes for Herrens spredte børn, og at det ikke bør hænges op på tid; for tid vil aldrig mere blive en prøve. Jeg så, at nogle fik en falsk ophidselse, som opstod ved forkyndelse af tid; at den tredje engels budskab var stærkere, end tiden kan være. Jeg så, at dette budskab kan stå på sit eget grundlag, og at det ikke behøver tid for at styrke det, og at det vil gå frem i mægtig kraft og udføre sit værk, og at det vil blive forkortet i retfærdighed.“ Experience and Views, 48, 49.

Det fjerde vejmærke i vor historie må være søndagsloven, for de hellige beretninger om alle reformlinjerne, lagt sammen linje på linje, i forbindelse med den inspirerede kommentar til disse beretninger gennem Profetiens Ånd, er afgørende bevis for, at søndagsloven er det fjerde vejmærke efter, at den mægtige engel stiger ned i vor historie. Det fjerde vejmærke i de syv tordners historie, som er „fremtidige begivenheder, der vil blive åbenbaret i deres orden“, må være forbundet med islam, baseret på den kendsgerning, at det samme tema altid forekommer i de samme fire vejmærker i enhver reformatorisk bevægelse.

Islam vil være en del af de profetiske begivenheder ved søndagsloven af en anden grund. Jesus, Løven af Judas stamme, har specifikt taget historien om disse fire begivenheder og defineret dem som et symbol i sig selv. Dette symbol er de syv tordener. Der findes andre vejmærker i enhver reformatorisk bevægelse, som eksisterer både før og efter de fire vejmærker, som Løven af Judas stamme angiver som de syv tordener. Som et symbol i sig selv repræsenterede det første vejmærke i den symbolske historie, der indeholder disse fire vejmærker, Islams angreb på De Forenede Stater den 11. september 2001. Den kendsgerning, at Alfa og Omega identificerer enden med begyndelsen, fastslår Islam ved søndagsloven, for det første af disse fire vejmærker var Islams angreb den 11. september 2001; derfor må det fjerde og sidste vejmærke også være et angreb fra Islam mod De Forenede Stater.

Det kan meget vel være, at søndagsloven er endnu et angreb fra islam på New York City, og dette ville som en afslutning svare til en begyndelse, der identificeres ved begyndelsen; men som minimum vil det være et angreb fra islam, således som det blev forudsagt den 18. juli 2020.

Vi har også påpeget, at Alfa og Omega skjulte en historie inden i disse fire historier. Denne skjulte indre historie er faktisk en primær åbenbaring, som nu bringes frem i forbindelse med påbuddet om ikke at „forsegle profetiens ord i denne bog, Åbenbaringen.“ Denne skjulte indre historie erkendes, når vi inden for de fire mærkepunkter, som er repræsenteret ved de syv tordener, ser, at der findes en periode inden for de fire mærkepunkter, som begynder med en skuffelse og ender med en skuffelse. Fra den anden engels ankomst til den tredjes ankomst i den milleritiske historie er der en særlig historie, som i sig selv udgør et symbol. Den begynder med en engels budskab, som må fortæres, og markerer således ventetiden i lignelsen om de ti jomfruer. Derefter identificerer den Midnatsråbet, som også er et budskab, der må fortæres, og fører derpå til den tredje beskeds ankomst, som må fortæres.

Den skjulte indre linje inden for de syv tordners linje bekræftes profetisk ikke blot ved, at begyndelsen repræsenterer en skuffelse, og ved en engels ankomst og et budskab om at spise, som derpå gentages ved den store skuffelse, men den bekræftes også af „sandheden“.

Det hebraiske ord „’emet“, som i Det Gamle Testamente oversættes med „sandhed“, blev skabt af den vidunderlige lingvist ved at anvende det første bogstav i det hebraiske alfabet, efterfulgt af alfabetets trettende bogstav og derpå afsluttet med alfabetets sidste bogstav for at danne det ord, der oversættes som sandhed. Vi har vist, at disse bogstaver repræsenterer princippet om reglen for første omtale, det princip, som identificerer enden fra begyndelsen. Det første bogstav er bogstavet „alfa“. Det midterste bogstav er det trettende bogstav i det hebraiske alfabet og repræsenterer

oprør. Det sidste bogstav er det sidste, enden, omega. Vi har vist, at disse tre bogstaver repræsenterer de tre trin i det evige evangelium, som bekræftet af flere profetiske linjer.

Betydningen af disse tre bogstaver svarer til betydningen af hver af de tre engles budskaber. Betydningen af disse tre bogstaver svarer til renselsesprocessen for de vise og de ugudelige i Daniel tolv, vers ti, som renses, gøres hvide og prøves. De tre hebraiske bogstaver, som blev ført sammen for at danne ordet „sandhed“, bærer Alfa og Omegans signatur, og de tre trin, som de identificerer i den første engels budskab, kaldes det evige evangelium. De tre trin, som disse bogstaver repræsenterer, repræsenterer også Helligåndens gerning, sådan som den fremstilles i Johannes seksten.

Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom: om synd, fordi de ikke tror på mig; om retfærdighed, fordi jeg går til min Fader, og I ikke ser mig mere; om dom, fordi denne verdens fyrste er dømt. Johannes 16,8-11.

Den første skuffelse fremstilles som synd, således som det illustreres ved Moses, Uzzah, Maria og Martha samt Milleritterne; thi som Johannes seksten beskriver Helligåndens gerning med at overbevise om »synd«, var det, fordi »de tro ikke«. Hvert af de symboler, vi netop har anført, repræsenterer den første skuffelse, og hver af deres beretninger vidner om, at skuffelsen blev forårsaget af synden, nemlig ikke at tro noget, som tidligere var blevet åbenbart for dem. Det første skridt er overbevisningen om synd. Det første skridt er det første bogstav i det hebraiske alfabet.

Det andet vejmærke i den skjulte historie er retfærdighed, hvor Guds krafts åbenbarelse manifesteres i retfærdigheden hos dem, der bærer Midnatsråbets budskab. De manifesterer Guds retfærdighed ved afslutningen af ventetiden, for Johannes seksten siger, at Kristus gik til sin Fader, og de så ikke Kristus mere. Kristus havde dvælet forud for retfærdighedens manifestation. Hos milleritterne blev fejlen erkendt, da Kristus fjernede sin hånd. Derpå frembragte indholdet af det korrigerede budskab to klasser af tilbedere. Den ene klasse manifesterede retfærdighed, for de havde olie, og den anden klasse manifesterede det oprør, som er repræsenteret ved det trettende bogstav i det hebraiske alfabet.

„De salvede, som står hos hele jordens Herre, har den stilling, som engang blev givet Satan som den salvede, dækkende kerub. Ved de hellige væsener, der omgiver hans trone, opretholder Herren en stadig forbindelse med jordens indbyggere. Den gyldne olie repræsenterer den nåde, hvormed Gud holder de troendes lamper forsynede, så de ikke skal blafre og gå ud. Var det ikke således, at denne hellige olie udgydes fra himlen i budskaberne fra Guds Ånd, ville det ondes magter have fuldstændig kontrol over menneskene.“

„Gud vanæres, når vi ikke modtager de budskaber, som han sender os. Derved afslår vi den gyldne olie, som han ville udgyde i vore sjæle for at blive meddelt til dem, der er i mørke. Når råbet skal lyde: „Se, brudgommen kommer; gå ud for at møde ham,“ vil de, som ikke har modtaget den hellige olie, som ikke har næret Kristi nåde i deres hjerter, finde, ligesom de dårlige jomfruer, at de ikke er rede til at møde deres Herre. De har ikke i sig selv magt til at skaffe olien, og deres liv lider skibbrud. Men hvis der bedes om Guds Helligånd, hvis vi

bønfalder, som Moses gjorde: „Lad mig se din herlighed,“ vil Guds kærlighed blive udgydt i vore hjerter. Gennem de gyldne rør vil den gyldne olie blive meddelt os. „Ikke ved magt og ikke ved styrke, men ved min Ånd, siger Hærskarers Herre.“ Ved at modtage de klare stråler fra Retfærdighedens Sol skinner Guds børn som lys i verden.“ Review and Herald, 20. juli 1897.

Bemærk, at de, som modtager budskabet om Midnatsråbet, er blevet forbilledliggjort ved Moses i hulen på Horeb, idet han bønfuldt Gud om at vise ham sin herlighed. Disse to klasser havde fæstnet deres karakter før Midnatsråbet, under tøvetiden.

”Vi lever nu i en yderst farefuld tid, og ikke én af os bør være sen til at søge en forberedelse til Kristi komme. Lad ingen følge de dårlige jomfruers eksempel og tænke, at det vil være sikkert at vente, indtil krisen kommer, før man opnår en karakterforberedelse til at bestå i den tid. Det vil være for sent at søge Kristi retfærdighed, når gæsterne kaldes ind og bliver undersøgt. Nu er tiden til at iføre sig Kristi retfærdighed, — bryllupsklædningen, som vil gøre dig skikket til at gå ind til Lammets bryllupsmåltid. I lignelsen fremstilles de dårlige jomfruer som tiggende om olie og som nogen, der ikke formår at få den, når de beder om den. Dette er et symbol på dem, som ikke har beredt sig selv ved at udvikle en karakter, der kan bestå i en krisetid.” The Youth’s Instructor, 16. januar 1896.

Ved midnatsråbet havde den ene klasse den nødvendige olie, og den anden havde den ikke. Det andet trin er åbenbarelsen ved afslutningen af tøvetiden af enten retfærdighed eller uretfærdighed, „fordi“ brudgommen gik „til“ sin „Fader, og I ser mig ikke mere“. Det andet trin er det trettende bogstav i det hebraiske alfabet. Det tredje trin i den skjulte historie er dommen og den store skuffelse og alfabetets sidste bogstav.

Den skjulte historie i de syv tordener bevidnes ved ordet „sandhed“, ved den indledende skuffelse, som identificerer den sidste skuffelse, og ved en engel, der ankommer med et budskab ved begyndelsen og slutningen. Den skjulte historie vil kun blive erkendt af dem, som har taget imod de regler for bibelstudium, der er blevet givet af den højeste autoritet. Millers regler i begyndelsen og Prophetic Keys ved slutningen.

Med historien om de syv tordener, sådan som vi netop har fremstillet den, er der en betoning, som bør gentages og erindres. Den første skuffelse i enhver reformlinje er en tilsidesættelse af tidligere fastslået sandhed. Moses glemte at omskære sin søn, skønt det netop var selve symbolet på den pagt, som Abrahams profeti identificerede. Uzza glemte, at kun præsteskabet kunne røre arken. Maria og Elisabeth aflægger i beretningen om Lazarus vidnesbyrd om, at de allerede tidligere kendte til Kristi opstandelseskraft. Da 1843-diagrammet blev fremstillet, lænede lederne (gruppepres) sig op ad fader Miller for at få ham til at tilsidesætte det, han altid havde sagt om året 1843. De insisterede på, at han ændrede sit fastslåede vidnesbyrd, som gav et spillerum frem til datoen 1843 som deres forudsigelse af opfyldelsen af de to tusinde tre hundrede dage. Millers vidnesbyrd identificerer, at det gruppepres, som de andre ledere i bevægelsen udøvede, fik ham til at opgive sin ubestemte angivelse af tidspunktet for profetiens opfyldelse og direkte erklære, at den ville blive opfyldt i 1843.

Hos Future for America vidste vi, at der aldrig mere skulle være et andet budskab, som var “hæftet på tid”. Future for America havde gentagne gange undervist i dette forhold gennem hele bevægelsens historie. Den første skuffelse er altid baseret på en tilsidesættelse af en etableret prøvende sandhed. Det var en syndig tilsidesættelse af en sandhed, men endnu mere betydningsfuldt var det en syndig tilsidesættelse af William Millers primære regel, som specifikt var blevet identificeret som afsluttet i 1844.

Og den engel, som jeg så stå på havet og på jorden, løftede sin hånd mod himlen og svor ved ham, som lever i evighedernes evigheder, som skabte himlen og det, som er deri, og jorden og det, som er derpå, og havet og det, som er deri, at der ikke skulle være tid mere. Åbenbaringen 10:5, 6.

Engelen, som stod på landet og havet, var ifølge Søster White „ingen ringere person end Jesus Kristus“. Future for America tilsidesatte en direkte befaling fra Jesus Kristus! Personligt har jeg kun haft kontakt med en håndfuld personer, som jeg var forbundet med før den 18. juli 2020. Kun med to af disse få personer, og den ene af disse to sover nu i Jesus, har jeg studeret og prøvet det, der kom fra Guds Ord angående erfaringen den 18. juli 2020. Men på grundlag af milleritternes historie, som er begyndelsen, hvoraf vi er enden, er jeg vis på, at der stadig er nogle, som dengang var i bevægelsen, og som stadig frembringer profetianvendelser, der er „ophængt på tid“. Der er intet nyt under solen.

Tiden er alt for kort til at fortsætte med den slags profetisk ophidselse, men enhver skal være fuldt overbevist i sit eget sind. Og lad hver af de mænd, der indtager et standpunkt på den side, som stadig leger med tid, vide, at Future for America forkaster alle disse anvendelser, for de er intet mindre end sataniske vildfarelser.

Den indre skjulte profetiske linje inden for de fire vejmærker, som udgør de syv tordener, er det, som nu bliver åbenbart ved Løven af Judas stamme. Denne artikel har blot været en gennemgang af det, vi har sagt om det hebraiske ord “‘ēmet”, som oversættes med sandhed. Den berørte ikke alt det, vi tidligere har delt, men formålet med gennemgangen er at påvise, at Johannes kapitel seksten, vers otte, absolut stemmer overens med den profetiske model, vi foreslår for den skjulte indre profetiske linje inden for de syv tordener.

Der er endnu en smule gennemgang nødvendig, før vi når frem til en konklusion, som vi vil tage op i den næste artikel.

Forsegl ikke ordene i denne boks profeti, for tiden er nær: Den, som gør uret, skal stadig gøre uret; og den, som er uren, skal stadig være uren; og den, som er retfærdig, skal stadig øve retfærdighed; og den, som er hellig, skal stadig være hellig. Og se, jeg kommer snart, og min løn er med mig for at gengælde enhver, som hans gerning er. Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden, den første og den sidste. Åbenbaringen 22,10–13.